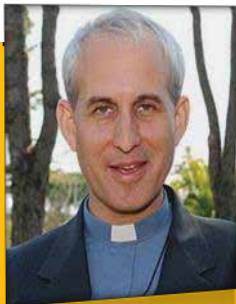
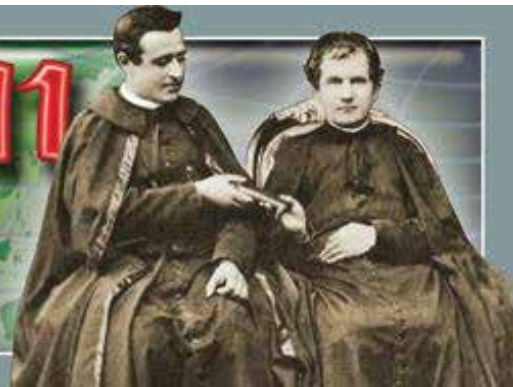

CAGLIERO 11

Biuletyn salezjańskiej informacji misyjnej

Publikacja Dykasterium ds. Misji dla wspólnot salezjańskich i przyjaciół misji salezjańskich

Księża Bosko.

Drodzy współpracownicy, drodzy przyjaciele!

Już wkroczyliśmy „obiema nogami” (jak to mówią w Angoli) w 2015 rok, rok Dwusetlecia urodzin

Styczeń jest dla nas zawsze miesiącem pełnym Księża Bosko. Miesiącem pełnym światła dnia 31 stycznia, który jest *dies natalis*, dniem prawdziwych i ostatecznych narodzin naszego drogiego Ojca, jego narodzin do wieczności. On chciał zawsze tylko jednego: aby młodzi byli szczęśliwi w czasie i w wieczności!

Imponujące jest to, jak wielcy misjonarze salezjańscy z ogromną naturalnością łączyli te dwa rodzaje narodzin: troszcząc się i zabiegając o szacunek dla życia, o czułą miłość wobec dzieci i tych, którzy dopiero się narodzili, a jednocześnie, poprzez świadectwo nieskończonej radości, zapalali wszystkich i wszystko pasją życia całkowicie zakorzenionego w Bogu.

Polecam wam, abyście w tej perspektywie poznali i dali poznać innym świadectwo ks. Luigiego Bolla, misjonarza w Peru, ukazane w formie video w materiałach na Dzień Misji Salezjańskich 2015.

Wszystkiego najlepszego z okazji święta Księża Bosko!

G. Basañes

Ks. Guillermo Basañes SDB
Radca ds. Misji

Wszyscy Przełożeni Generalni, poczynając od Kapituły Generalnej Specjalnej (1972) aż do dzisiaj, nieustannie podkreślali prawdę, że „działalność misyjna jest elementem niezbędnym, charakterystycznym, który dotyka istoty i samego życia naszego Zgromadzenia” (Ks. Ricceri, ACS 267, s.14). Oznacza to, że „wymiar misyjny jest istotnym elementem naszego charyzmatu” (Ks. Viganò, AGC 336, s.11), „jest częścią naszej tożsamości” (Ks. Fernández, AGC 419). W ten sposób „wymiar misyjny nie jest czymś opcjonalnym, ale należy do tożsamości ducha salezjańskiego w każdym czasie i sytuacji” (Ks. Vecchi, ACG 362, s.7).

Istotny element ducha salezjańskiego – oznacza to, że każdy salezjanin, gdziekolwiek jest: w szkole, w parafii, w centrum zawodowym, w oratorium, w buszu, w mieście, w swoim kraju, poza nim – musi żyć tym duchem misyjnym, jeśli chce być wierny charyzmatowi Księża Bosko. Wyraża się to konkretnie poprzez „pasję zbawczą wobec innych” i „radość podzielenia doświadczenia pełni życia Jezusa” (Ks. Chavez, AGC 401, s.137). Istotnie, dla naszego założyciela, „źródłem działalności misyjnej ... była jego wielka gorliwość apostołska, jego pragnienie zbawiania dusz” (Ks. Ricceri, ACS 267, s.16).

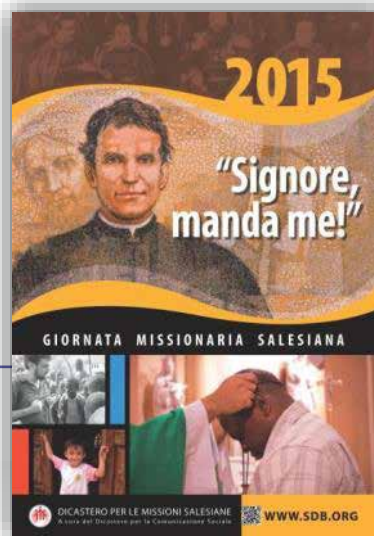
Dzisiaj Papież Franciszek oświeca nas: żyć wymiarem misyjnym naszego charyzmatu to przeżywać nasze życie salezjańskie w *permanentnym stanie misji* i tym samym utrzymać żywą naszą pasję dla Jezusa i dla Jego ludu, która pozwala nam przezwycięzać acedję duszpasterską, miernotę i psychologię grobu i na nowo odnajdywać radość ewangelizacji! (Evangelii Gaudium 25, 82-83, 268).

Z drugiej strony, ten *duch misyjny*, którym powinien żyć każdy salezjanin, nie wyklucza, ale w rzeczywistości zawiera prawdę, że są salezjanie, którzy mają szczególne powołanie do bycia misjonarzami poza własnym krajem, na całe życie, dla tych, którzy nie znają Chrystusa, albo oddalili się od Niego.

I to jest istota Dnia Misji Salezjańskich 2015: ożywić w każdym salezjaninie ducha misyjnego i pomóc rozeznac salezjanom, którzy czują się wezwani do życia misyjnego *ad gentes, ad exteros, do końca życia*.

Ks. Alfred Maravilla SDB
Dykasterium ds. Misji

Misyjny wymiar charyzmatu Księża Bosko: przeżywać życie salezjańskie „w permanentnym stanie misji”

Od 2015 roku **video** z okazji Dnia Misji Salezjańskich będzie dostępne wyłącznie w trybie online (<http://tinyurl.com/noxxe63>). Zadaniem DIAM (Delegatów Inspektorialnych ds. Animacji Misyjnej) jest pobrać film i wysłać go do wspólnot, które nie mają dostępu do Internetu. Jeśli są wspólnoty, które chciałyby otrzymać film video na DVD, niech DIAM wyśle prośbę do Dykasterium ds. Misji.

Koszty produkcji i przesyłki ponosi Inspektoriat.

Moje powołanie misyjne ad gentes, ad intra wśród Indian Xavante

To podczas mojego nowicjatu w 2003 roku miałem pierwszy kontakt z ludnością tubylczą: częścią doświadczenia tego etapu formacji było poznanie wspólnot tubylczych Indian Bororo i Xavante, na misji salezjańskiej w Mato Grosso. Był to kontakt bardzo znaczący: dlatego poprosiłem i wysłano mnie na drugi rok asystencji do wspólnoty Xavante w San Marcos. To doświadczenie misyjne kontynuowałem w czasie wakacji, w latach moich studiów teologicznych.

W 2011 roku otrzymałem święcenia diakonatu w San Marcos i byłem przeznaczony do salezjańskiej wspólnoty misyjnej w parafii św. Dominika Savio, w Nova Xavantina. Jej celem była praca na rzecz społeczności Indian Xavante w tym regionie. W 2013 roku należałem do wspólnoty salezjańskiej Sangradouro, gdzie żyją Indianie Bororo i Xavante. Byłem tam nauczycielem, koordynatorem grupy młodzieżowej, animatorem liturgii, imprez kulturalnych i oratorium. Ponadto moim zadaniem było spisać 50-letnią historię tej misji salezjańskiej, byłem odpowiedzialny za konserwację centrali hydro-elektrycznej, za prace rolnicze i codzienne prace we wspólnocie...

Dzisiaj jestem z powrotem w parafii św. Dominika Savio. Parafia leży na terenie dwóch diecezji i jednej prałatury, obejmuje ziemie czterech plemion tubylczych; należy do niej ponad 150 wiosek; jest to przeogromne terytorium; liczy około 15 tysięcy tubylców. Widzę siebie jako osobę, która przez chrzest, została powołana do życia jak Ksiądz Bosko, w Duchu Jezusa Chrystusa. Papież, w swojej adhortacji „Evangelii Gaudium”, zwraca uwagę na ten ważny misyjny wymiar Jezusa, który powinien również charakteryzować wspólnotę tych, którzy idą za Nim.

Ksiądz Bosko dobrze rozumiał to wezwanie, wysłał misjonarzy do Indian w Ameryce. Wielu misjonarzy, pozostawiając swoje ziemie, poświęciło się tej pracy z wiarą i miłością. W ten sposób, w obecnej rzeczywistości, widzę siebie jako część snu wielu innych marzycieli ... i jako wyzwanie 27 KG, która wzywa nas do bycia Księdzem Bosko na peryferiach i tam, gdzie najbardziej potrzeba obecności proroczych i ewangelizacyjnych.

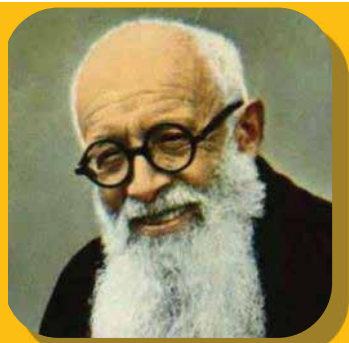
Zdając sobie sprawę z moich ograniczeń, ale także z sercem otwartym i dyspozycyjnym wobec Boga i innych, wiem, że tu może się narodzić coś dobrego. Dowiódł to sam Ksiądz Bosko i wielu misjonarzy, którzy oddali swoje życie dla ludności tubylczej.

Są oczywiście wyzwania: poznać język i kulturę Xavante; inkulturowana ewangelizacja; zmiana mentalności duszpasterskiej; otwartość na nowe, domagające się odpowiedzi; przewyciężenie konfliktów wewnętrznych i zewnętrznych (między tubylcami i nie tubylcami) na drodze dialogu i wzajemnej akceptacji; brak zasobów materialnych i ludzkich.

Ale jest także wiele pozytywów, jak choćby to, że salezjańska praca misyjna pośród Indian przynosi owoce. Jestem zadowolony przede wszystkim z podejmowanego na misji wysiłku: świadczy on o tym, że sny się realizują; kiedy dzielę się tym „trochę”, które mamy, zamienia się ono w „wiele”.

Diakon José Alves de Oliveira SDB
Brazylijczyk, misjonarz pośród Indian Xavantes

Świadectwo salezjańskiej świętości misyjnej

Z listów Czcigodnego Ks. Wincentego Cimatti (1879-1965), misjonarza w Japonii: „Ksiądz Bosko! To imię musi mi przypominać zadania, do których się zobowiązałem przed Bogiem w mojej profesji; musi mi przypominać życie mojego Czcigodnego Ojca; i to wszystko, co On przeszedł, aby założyć nasze Zgromadzenie; musi mi przypominać Jego ogromną miłość do Jezusa w Najświętszym Sakramencie, do Maryi Wspomożycielki, do Papieża, do dusz” (25 grudnia 1925).

Salezjańska Intencja Misyjna

Za wszystkich Salezjanów Księdza Bosko

Aby jako Zgromadzenie „w drodze”, w Kościele bez granic, Dzień Misji Salezjańskich 2015 wzbudził w każdym salezjaninie odwagę misyjną do wychodzenia na peryferie.

W imię Księdza Bosko, w miesiącu Księdza Bosko, w roku Dwusetnej rocznicy urodzin Księdza Bosko... modlimy się w tym miesiącu za wszystkich synów Księdza Bosko, aby mieli takie samo serce misyjne jak nasz założyciel, zawsze otwarte na wszystkich, aby nieść im Boga.

